

‘फलेसक्तः मम फलायेदं कर्म करोमीति’ फले-
सक्तो नितरां बन्धं प्राप्नोति ।’ इति मज्जिमा-
तन्त्रम् ॥

फलोत्तमा, स्त्री, (फलेषु उत्तमा ।) काकली-
द्राक्षा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (दुग्धिका । तत्-
पर्यायो यथा, —

“उत्तमा दुग्धिका दुग्धी फलोत्तमा फलिन्यपि ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

फलोत्पत्तिः, पुं, (फलाय उत्पत्तिरस्य । प्रशस्त-
फलानां उत्पत्तिरत्र वा ।) आम्बुत्पत्तिः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

फलोदयः, पुं, (फलस्य उदयो यत्र ।) लाभः ।
सुरालयः । हर्षः । इति शब्दरत्नावली ॥
(फलस्य उदयः ।) फलोत्पत्तिः । यथा, रघुः ।
“कोऽहमाजन्मशुद्धानामाफलोदयकर्मणाम् ।
आसत्तद्रक्षितौशानामानाकरधर्मणाम् ॥”

फल्गुः, पुं, (फल निव्यत्तौ + “ह्लादाधाराच्चिफल्गुः
कः । ” उणा० ३।४०। इति कः । सूत्रेण कलिभ्य
इति पाठस्य विकल्पितत्वात् बाहुलकात् क
इत्वेके ।) विचारिताङ्गम् । इत्युणादिकोषः ॥

फल्गु चि, (फल निव्यत्तौ + “फलिपाटिनमि-
मनजनमिति । ” उणा० १ । १६ । इत्युः गुणा-
गमच्च ।) असारम् । इत्यमरः । ३ । १ । ५६ ॥
(यथा, माघे । ३ । ७६ ।

“तरीषु तत्रत्यमफल्गु भाण्डं

सांयानिकानावपतोऽभ्यनन्दत् ॥”)

निरर्धकम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा,
देवीभागवते । ५ । १५ । ३२ ।

“न फल्गुवाक्यैः प्रतिबोधनीयो

राजा तु वीरैरिति नीतिशास्त्रम् ॥”

सामान्यम् । चुन्नम् । यथा, भागवते । १।१३।४०।

“अहंस्तानि सहस्तानामपदानि चतुर्व्यदाम् ।

फल्गुनि तत्र महतां जीवो जीवस्य जीवनम् ॥”)

फल्गुः, स्त्री, (फल निव्यत्तौ + उः । गुणागमच्च ।)

गयाख्यनदीमेदः । तस्यां माहात्म्यादि यथा, —

सार्द्धक्रोशुर्द्वयं मानं गयायां परिकीर्षितम् ।

पञ्चक्रोशं गयाचक्रं क्रोशमेकं गयाशिरः ॥

तत्र पिण्डप्रदानेन ढमिर्भवति प्रायश्चित् ।

जगत्पान्नाहनाच्चैव कूपोत्तरमायसात् ॥

एतन्नयाशिरः प्रोक्तं फल्गुतीर्थं तदुच्यते ।

तत्र पिण्डप्रदानेन पिण्ड्यां परमा गतिः ॥

पृथिव्यां यानि तीर्थानि ये ससुद्राः सर्दासि च ।

फल्गुतीर्थं गमिष्यन्ति वारमेकं दिने दिने ॥”

इति गारुडं २३ अध्यायः ॥

अन्यत् गयाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * काकोडम्बिका ।

इत्यमरः ॥ काकडुत्तर इति भाषा । (अस्याः

पर्यायो यथा, —

“भद्रा मल्लः फल्गुः स्यात् काकडुम्बिका च

सा ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

अस्या गुणाः । गुरुत्वम् । आहिलम् । शीत-

जलम् । खादुत्वम् । दृप्तिकारित्वम् । इति

राजवल्लभः ॥ रेणुमेदः । फागु इति प्रसिद्धः ।
मिथ्यावाक्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥ वस-
न्तर्तुः । इति जटाधरः ॥

फल्गुदा, स्त्री, (फल्गुरिति नाम ददाति धारय
तीति । दा धारणे + कः ।) गयानदी । यथा,
“तत्र देशे गया नाम पुण्यदेशोऽतिविश्रुतः ।

नदी च फल्गुदा नाम पितृणां स्वर्गदायिनी ॥”
इति बृहद्ब्रह्मपुराणे ५६ अध्यायः ॥

फल्गुनः, पुं, (फलति कार्यादिकमस्मादिति ।
फल निव्यत्तौ + “फलेगुं क् च । ” उणा० ३ ।

५६ । इति उनन् गुणागमच्च । फल्गुन्यां

फल्गुनीनच्चे जातः इति वा । “अविष्ठा

फल्गुन्यसुराधेति ॥” ४।३।३४। इति जातार्थ-

प्रत्ययस्य लुक् । “लुक् तद्धितलुकि ॥” १।२।४६।

इति स्त्रीप्रत्ययस्य च लुक् । एतन्निरुक्तिस्तु

फाल्गुनशब्दे द्रष्टव्या ।) अर्जुनः । फाल्गुन-

मासः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (फल्गुनी-

भये, चि । इति सिद्धान्तकौस्तुभे ।)

फल्गुनालः, पुं, (फल्गुनेन अलतीति । अल् +

अच् ।) फाल्गुनमासः । इति भूरिप्रयोगः ॥

फल्गुनी, स्त्री, (फल्गुन + गौरादित्वात् ङीष् ।)

नक्षत्रविशेषः । तच्च पूर्वफल्गुनी उत्तर-

फल्गुनी च । इति भरतधृतमोर्वहनानन्दः ॥

(यथा, महाभारते । ४ । ४२ । १६ ।

“उत्तराभ्याश्च पूर्वार्थां फल्गुनीभ्यामहं दिवा ।

जातो हिमवतः पृथे तेन मां फाल्गुनं विदुः ॥

काकोडुम्बिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ (फल्-
गुन्यां जाता । अविष्ठाफल्गुनीति अगो लुकि

लुक् तद्धितलुकीति स्त्रीप्रत्ययस्य च लुकि फल्-
गुन्यषाढाभ्यां टानौ वक्तव्यौ इति वार्त्तिकोक्ता

टः । टित्वात् ङीष् ॥

फल्गुवाटिका, स्त्री, (फल्गुनां वाटीव इवार्थं

कन् ।) काकोडुम्बिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

(“गुणादयोऽस्याः काकोडुम्बिकाशब्दे ज्ञेयाः ॥”)

फल्गुवृन्ताकः, पुं, (फल्गुना वृन्तनाकायति

श्रीभते इति । आ + क् + कः ।) श्लोनाक-

प्रमेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

फल्गुत्वसवः, पुं, (फल्गुनास्तुत्वसवः ।) फल्गु-

कारणकगोविन्दोत्सवः । दौलयात्रा इति

ख्यातः । यथा, दौलयात्रापद्धतिः ।

“गोविन्दालुगृहीतव्यु यात्राङ्गं तत् प्रकीर्षितम् ।

फल्गुत्वसवं प्रकुर्वीत पञ्चाङ्गानि त्राहाणि वा ॥”

फल्गुं, स्त्री, (फलाय हितमिति । फल + यत् ।)

कुसुमम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

फल्गुकी [न] पुं, (फल्गुः फलकस्तदाकारीऽस्य-

स्तीति । इनि ।) मत्स्यविशेषः । इति शब्द-

माला ॥ फल्गु इति भाषा ।

फल्गुफलः, पुं, स्रुपवातः । इति जटाधरः ॥ कुलार

वातास इति भाषा ॥

फाः, पुं, सन्तापः । निष्कलभाषयम् । यथा, —

“फिः कोपे फाञ्च सन्तापे तथा निष्कलभाषयो ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

वृद्धिः । बर्हकः । यथा “फा वृद्धौ बर्हके
पुमान् ।” इति विश्वः ॥

फाटकी, स्त्री, (स्फुट + गुल् । ङीष् । एषोदरा-

दित्वात् साधुः ।) स्फटी । इति राजनिर्घण्टः ॥

फाणिः, स्त्री, (फाणयतीति । फण गतौ + णिच् +

इन् ।) गुडः । करम्मः । इत्युणादिकोषः ॥

फाणितं, स्त्री, (फण गतौ + णिच् + क्तः ।) अर्द्धा-

वर्जितेक्षुरसः । फेणीति ख्यातम् । इत्यमर-

भरती ॥ (यथा, महाभारते । १३।६।४।२३।

फल्गुबी पूर्वसमये ब्राह्मणानामुपोषितः ।

भक्ष्यान् फाणितसंयुक्तान् दत्त्वा सौभाग्य-

श्च्छति ॥”)

अस्य गुणाः । गुरुत्वम् । अभिव्यन्दित्वम् ।

हृदयत्वम् । कफशुक्रजलम् । वातपित्तश्रमनाश्रि-

त्वम् । मूत्रवसिष्ठविशोधनत्वम् ॥ * ॥

“इचो रसस्तु यः पक्वः किष्किद्रापो बहुद्रवः ।

स श्वेच्छुविकारेषु ख्यातः फाणितसंज्ञया ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

(यथा च ।

“शिराश्चैवैज्जनं कुर्व्यात् फाणितं मधुसंयुतम् ॥”

इति वैद्यकचक्रपाणिंसंघे नेत्ररोगाधिकारे ॥

“फाणितं शक्तवः सर्पिर्द्विधिमखोऽश्वकाञ्जिकम् ।

तर्पणं मूत्रकृच्छ्रसुदावर्णहरं पिवेत् ॥”

इति चरके सूत्रस्थाने २३ अध्याये ॥

फाण्टं, चि, (फणयते स्मेति । फण गतौ + “लुब्ध-

स्थान्तश्चान्तेति ॥” ७ । २ । १० । इति निपा-

तनात् साधुः ।) अनायासकृतम् । इत्यमरः ।

७ । १ । ६४ ॥ कषायमेदः । यथा, —

“क्षिप्तोष्णतोये ऋदितः फाण्ट इत्यभिधीयते ॥”

अपि च ।

“सुखद्रव्यपले सम्यक् जलसुखां विनिःक्षिपेत् ।

पाने चतुःपलमिति ततस्तु सावयेज्जलम् ॥

सौर्यं चर्ष्यद्रवः फाण्टो भिषगभिरभिधीयते ॥”

इति वैद्यकपरिभाषा ॥

(तथास्य प्रस्तुतविधिः ।

“सद्योऽभिष्णु पूतस्तु फाण्टन्तन्मानकल्पने ॥”

इति वाभटकल्पस्थाने षष्ठ्याध्याये ॥)

फालं, स्त्री, (फलाय श्रस्त्राय हितम् । फल + अण् ।

यद्वा, फल्यते विद्ध्यते भूमिरनेनेति । फल +

घञ् ।) हलोपकरणम् । इति मेदिनी । ले, ३४ ॥

फालः, पुं, (फल्यते विद्ध्यते च्चमनेनेनि ।

फल + करणे घञ् ।) लाङ्गलस्यभूमिविदारक-

लौहः । फल्यते विश्रीयते भूमिरनेन सः ।

तत्पर्यायः । लघिकः २ । इत्यमरः । २।६।१३ ॥

लघकः ३ । फलम् ४ । इति भरतः ॥ लघि-

का ५ । फालम् ६ । इति सुकृतः ॥ कुशिकम् ७ ।

इति हेमचन्द्रः । ३ । ५५५ ॥ महादेवः । जल-

देवः । कार्पासवस्त्रे, चि । इति मेदिनी । ले, ३४ ॥

नवविधदिव्यान्तर्गताष्टमदिव्यम् । तस्य विधि-

र्यथा । दृष्टव्यः ।

“आशं हादश्रपलघटितं फालसुच्यते ।

अष्टाङ्गुलं भवेदीर्घं चतुरङ्गुलविस्तरम् ॥